

DIMECRES DE CENDRA – ANY DE LA FE

Homilia pronunciada a la catedral basílica de Sant Pere de Vic, el dia 13 de febrer del 2013

Amb la benedicció i la imposició de la cendra sobre el nostre cap iniciarem el temps de la Quaresma d'aquest any; un any que, per voluntat del papa Benet XVI, és l'Any de la Fe. Farem bé, doncs, de viure intensament aquest temps de gràcia i de reconciliació que és, de manera especial, la Quaresma. És aquest el desig del sant Pare, com ho expressa en el missatge per a aquesta Quaresma, que tots visquem aquest temps preciós avivant la fe en Jesucrist, per tal d'entrar en la seva mateixa corrent d'amor pel Pare i per cada germà i germana que trobem en la nostra vida.

La Quaresma d'aquest any, però, té unes característiques pròpies que hem de viure en l'amor a l'Església de Jesucrist. Com sabeu, dilluns passat, dia 11 de febrer, festa de la Mare de Lurdes i dia del Malalt, el sant Pare, Benet XVI, va anunciar la seva decisió de renunciar a la Seu de Roma, en la data del 28 de febrer a les 20 hores. Aquesta seva decisió lliure l'ha presa de la manera següent, com ell ha expressat: «Després d'haver examinat davant Déu reiteradament la meva consciència, he arribat a la certesa que, per l'edat avançada, ja no tinc forces per a exercir de manera adequada el ministeri petrí.»

Aquest anunci i la consegüent renúncia en data pròxima, així com la dinàmica de l'elecció del seu successor a la Seu de Pere en el conclave, ens ha de portar a tots nosaltres a refermar la nostra fe en Crist, Pastor i Senyor de l'Església; la nostra fe en l'Esperit Sant que guia l'Església en la seva fidelitat a Crist i a la seva voluntat; i la nostra fe en l'amor del Pare que no abandona mai la seva Església que pelegrina per a aquest món fins a arribar a la Jerusalem celestial, que és la nostra mare (cf. Ga 4,26).

Vet aquí, doncs, una de les claus de la Quaresma de l'Any de la Fe, en l'avui de la nostra Església: viure profundament la nostra fe en Déu, aprofundir la nostra fe, redescobrir de nou el camí de la fe. Farem bé, doncs, d'aprofitar en la nostra lectura personal i en els grups i conferències que se'ns ofereixen, els dos grans documents que l'Església posa al nostra abast, de manera especial en aquest any, els documents del Concili Vaticà II i el *Catecisme de l'Església Catòlica*.

L'Església és un misteri de fe, que solament des de la mirada al misteri de Crist pot ser entesa i viscuda en la seva plena veritat. És l'amor a Crist i a la seva Església l'única raó per la qual el sant Pare ha renunciat a la Seu de Roma. La seva decisió ens parla a tots nosaltres, els fidels de l'Església, de la llibertat dels fills de Déu i de la humilitat com a camí fressat en la veritat. El seu testimoni és exemple per a tots nosaltres per a continuar ben fidels a la nostra fe en el si de l'Església catòlica, àmbit de llibertat, de veritat i d'amor.

I és l'amor unit a la caritat, estimats germans, el tema del missatge de Benet XVI per a la Quaresma d'aquest Any de la Fe. El títol d'aquest missatge ja és ben clar: «Creure en la caritat, suscita caritat». La fe cristiana té el seu fonament i la seva substància en l'amor de Déu. El qui es troba amb l'amor de Déu, troba la realitat mateixa de la fe, resposta a l'amor de Déu, manifestat plenament en el seu Fill, Jesucrist. Per això mateix, l'amor que Déu ens demana és resposta al do de l'amor que ens es donat de manera gratuïta i immerescuda. Però Déu no en té prou, que nosaltres acceptem el seu amor gratuït; no es limita a estimar-nos. Ell ens vol atreure vers ell, transformant-nos d'una manera tan profunda que puguem dir amb sant Pau: *Ja no sóc jo qui visc, és Crist qui viu en mi* (Ga 2,20). I aquest és el cristià, el qui és partícip de la mateixa vida de Déu, de la mateixa caritat de Déu.

Per això mateix, la fe és inseparable de la caritat, com la caritat ho és de la fe. Una fe sense obres és un contrasentit; i una caritat sense la font de la fe és converteix en un mer activisme moralista, sense veritat. La fe i la caritat s'alimenten mútuament. I ambdós tenen la mateix font: Déu mateix que és amor, en qui creiem i a qui estimem.

Ens diu el Papa, de manera clarivident: «La major obra de caritat és precisament l'evangelització, és a dir, el "servei de la Paraula". Cap acció fa tant de bé i, per tant, és caritat envers el proïsme, com llescar el pa de la Paraula de Déu al germà, fer-lo partícip de la Bona Nova de l'Evangelí, introduir-lo en la relació amb Déu. L'evangelització és la promoció més alta i integral de la persona humana.» I també ens diu: «Una fe sense les obres de la caritat és com un arbre sense fruits; aquestes virtuts es necessiten recíprocament. La Quaresma ens convida a alimentar la fe per mitjà d'una més atenta i perllongada escolta de la Paraula de Déu i la participació dels sacraments i, al mateix temps, a créixer en la caritat, en l'amor a Déu i al proïsme, també per mitjà de les indicacions concretes del dejuni, de la penitència i de l'almoïna.»

Que siguin, doncs, aquestes dues virtuts, la fe i la caritat, ben unides a l'esperança les que ens ajudin a viure el moment que ens pertoca de viure, tant en una societat tan necessitada de renovació i de conversió profunda com en la mateixa Església, ben oberta a l'acció de l'Esperit Sant que la guia per camins sempre nous i sempre joves. Benet XVI ens diu, en el missatge per a la Quaresma, unes paraules plenes de sentit per a nosaltres en aquest moment: «La fe, do i resposta, ens dóna a conèixer la veritat de Crist com a Amor encarnat i crucificat. adhesió plena i perfecta a la voluntat del Pare i infinita misericòrdia divina per al proïsme; la fe grava en el cor i en la ment la ferma convicció que precisament aquest Amor és l'única realitat que venç el mal i la mort. La fe ens invita a mirar vers el futur amb la virtut de l'esperança, esperant confiadament que la victòria de l'amor de Crist aconsegueixi la seva plenitud. Per la seva part, la caritat ens fa entrar en l'amor de Déu que es manifesta en Crist, ens fa adherir de manera personal i existencial al lliurament total i sense reserves de Jesús al Pare i als seu germans. Infont en nosaltres, la caritat, l'Esperit Sant ens fa partícips de l'abnegació pròpia de Jesús: filial amb Déu i fratern amb tot home (cf. Rm 5,5).»

Amb l'Església, germans, iniciem el nostre camí de la Quaresma que ens portarà a la Pasqua en què els nostres germans catecúmens seran batejats i nosaltres renovarem la nostra fe baptismal. Aquest nostre camí quaresmal és de renovació, de conversió, de reconciliació. De manera especial aquest any celebrarem aquí a la nostra catedral el Dimarts sant al vespre una celebració comunitària de la penitència, única a tota la ciutat en la Quaresma i Setmana Santa, per a demanar especialment, en aquest Any de la Fe, perdó al Senyor pels nostres pecats contra la fe.

Iniciem, doncs, el nostre camí quaresmal de conversió amb la imposició de la cendra sobre el nostre cap en senyal de penitència i de desig de reconciliació. Que ens hi ajudi santa Maria, Mare de Misericòrdia i Mare de l'Església. Amén.